

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

PRIMLJENO: 27.05.2019
10-10-2019
ŠEBETIĆ I PARTNERI
Zagreb

Poslovni broj: 17 GŽ R-604/18-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Vesne Žulj, predsjednice vijeća, Roberta Jambora, člana vijeća i suca izvjestitelja i Tomislava Aralice, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ramiza Henića iz Siska, Vuje Banjanina 10/5, OIB: 50519647137, zastupanog po punomoćniku Dinku Ocvareku, odvjetniku u Sisku, S. i A. Radića 45, protiv tuženika Metaling inženjering d.o.o. u stečaju, Sisak, B. Adžije 2, OIB: 43475833288, zastupanog po punomoćnici Maji Miljuš, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Šebetić i Partneri j.t.d., Zagreb, Đorđićeva 6, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Sisku poslovni broj Pr-220/2016-16 od 15. veljače 2018., u sjednici vijeća održanoj dana 9. travnja 2019.

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Sisku poslovni broj Pr-220/2016-16 od 15. veljače 2018. u pobijanom dijelu pod točkom 1. izreke kojom je utvrđeno postojanje tražbine tužitelja prvog isplatnog reda s osnove naknade štete u iznosu od 17.800,00 kn, te u pobijanom dijelu pod točkom 2. izreke kojom je tuženiku naloženo da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.644,99 kn.

II. Preinačuje se presuda Općinskog suda u Sisku poslovni broj Pr-220/2016-16 od 15. veljače 2018. u pobijanom dijelu pod točkom 1 izreke kojom je utvrđeno postojanje tražbine tužitelja prvog isplatnog reda s osnove naknade štete preko iznosa od 17.800,00 kn do iznosa od 24.700,00 kn (za iznos od 6.900,00 kn) i u pobijanom dijelu pod točkom 2. izreke kojom je zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka prihvaćen preko iznosa od 3.644,99 kn do iznosa od 4.401,25 kn (za iznos od 756,26 kn), te se sudi:

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenjem postojanja tražbine tužitelja prvog isplatnog reda s osnove naknade štete za daljnji iznos od 6.900,00 kn.

Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka za daljnji iznos od 756,26 kn.

III. Nalaže se tužitelju da tuženiku u roku od 8 dana nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 436,40 kn.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja utvrđeno je postojanje tražbine tužitelja prvog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 24.700,00 kn na ime naknade štete (točka 1. izreke). Tuženiku je naloženo i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.401,25 kn (točka 2. izreke), dok je sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelj odbijen (točka 3. izreke).

Protiv dijela presude u kojem nije uspio u sporu žaliti se tuženik zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, te predlaže pobijanu presudu i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Tužitelj je podnio odgovor na žalbu u kojem predlaže da se žalba tuženika odbije kao neosnovana.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu i postupak koji joj je prethodio, ovaj sud je utvrdio da sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 - dalje: ZPP) na koje povrede ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP. Suprotno žalbenim navodima tuženika, presuda nije nejasna, već o odlučnim činjenicama sadrži jasne i neproturječne razloge, koji nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima tako da presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati. Stoga nije ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP na koji u žalbi ukazuje tuženik. Također, nije ostvarena niti relativno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u s vezi s čl. 8. ZPP jer je sud prvog stupnja na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Sud prvog stupnja je tako utvrdio da je tužitelj u štetnom događaju koji se dogodio dana 23. kolovoza 2013. zadobio ozljedu uboja desne potkoljenice i ubojno razderotne rane desne potkoljenice, te prijelom desne lisne kosti.

Na temelju nalaza i mišljenja vještaka dr. Davorina Stojakovića sud prvog stupnja je utvrdio da je tužitelj trpio bol jakog intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 20 dana, te slabog još oko mjesec dana. Tužitelj je trpio i primarni strah koji je bio jakog intenziteta i kratkog trajanja, kao i sekundarni strah koji je bio srednjeg intenziteta 7 dana, te manjeg još 3 mjeseca. Zaostale ukupne trajne posljedice iznose 3 %, a tužitelju je bila potrebna i tuđa pomoć 2 sata dnevno kroz mjesec dana i još 1 sat dnevno kroz slijedeća 2 mjeseca. Naruženost u lakom stupnju vidljiva je drugima samo ponekad.

Međutim, iako je sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, sud prvog stupnja je djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo iz čl. 1100. st. 1. i st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05, 41/08, 125/11 – dalje: ZOO) kada je utvrdio postojanje tražbine tužitelja s osnove pretrpljene neimovinske štete zbog povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 22.800,00 kn

Naime, imajući u vidu jačinu i trajanje fizičkih bolova, karakter, težinu i lokalitet ozljeda, intenzitet i trajanje pretrpljenog straha, opseg smanjenja životne aktivnosti (3 %), pojavne oblike kroz koje se trajne posljedice očituju, dob tužitelja u vrijeme ozljeđivanja, njegov preostali životni i radni vijek, kao i trajanje i jačinu duševnih bolova koje zbog smanjenja životne aktivnosti i naruženosti trpi, pravičnu novčanu naknadu za pretrpljenu neimovinsku štetu s osnove povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje predstavlja iznos 16.000,00 kn, a ne iznos od 22.900,00 kn koliko je to utvrdio prvostupanjski sud.

Pritom treba i napomenuti da je sud prvog stupnja nepotrebno i bez pravne osnove dosuđivao zasebne pravične novčane iznose za pretrpljene fizičke bolove i strah, te za duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti i naruženosti Naime, prema Zakonu o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006., a koji prihvaća objektivnu koncepciju neimovinske štete, pretrpljeni fizički bolovi i strah, te duševni bolovi zbog smanjenja životne aktivnosti i naruženosti više nisu vidovi neimovinske štete, već su samo kriteriji i mjerilo težine povrede prava osobnosti, te se uzimaju, pored drugih okolnosti, pri utvrđivanju visine pravične novčane naknade. Slijedom toga, nije bilo osnove da se za pretrpljene fizičke bolove i strah, te za duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti i naruženosti odmjeravaju i dosuđuju zasebno za svaki taj kriterij pojedini iznos pravične novčane naknade, već se pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje dosuđuje u jednom ukupnom iznosu pri čemu su, sukladno čl. 1100. st. 2. ZOO, pretrpljeni fizički bolovi i strah, te duševni bolovi samo mjerila koje sud uzima u obzir prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade.

U odnosu na utvrđeni dio tražbine u iznosu od 1.800,00 kn koji se odnosi na naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći, sud prvog stupnja je pravilno primijenio odredbu čl. 1085. ZOO tako da je u tom dijelu materijalno pravo pravilno primijenjeno.

Slijedom iznijetog, valjalo je temeljem čl. 373. toč. 3. ZPP pobijanu presudu preinačiti u točki I. izreke u kojoj je utvrđeno postojanje tražbine tužitelja preko iznosa od 17.800,00 kn do iznosa od 24.700,00 kn (za iznos od 6.900,00 kn), te u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbiti.

S druge strane, valjalo je odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i potvrditi presudu suda prvog stupnja u pobijanom dijelu po točkom I. izreke kojom je utvrđeno postojanje tražbine tužitelja u iznosu od 17.800,00 kn.

Obzirom na izmijenjen uspjeh stranaka u parnici, temeljem čl. 166. st. 2. u vezi čl. 154. st. 2. ZPP, preinačena je i odluka o troškovima postupka koja o njemu ovisi i to sukladno vrijednosti predmeta spora i uspjehu svake stranke u pojedinom stadiju postupka.

U razdoblju od podnošenja tužbe do 11. prosinca 2017. vrijednost predmeta spora iznosila je 47.000,00 kn, te u tom razdoblju uspjeh tužitelja u sporu iznosi 37,87 %, dok uspjeh tuženika u tom razdoblju iznosi 62,13 %. U razdoblju od 11. prosinca 2017. pa do kraja postupka, vrijednost predmeta spora iznosila je 30.000,00 kn, te u tom razdoblju uspjeh tužitelja iznosi 59,33 % dok uspjeh tuženika iznosi 40,67 %.

Tužitelju je sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 - dalje: OT), valjalo priznati slijedeće troškove parničnog postupka :

- trošak sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 7.1 OT), što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25 % iznosi 1.250,00 kn, ali kako uspjeh tužitelja u odnosu na navedenu parničnu radnju iznosi 37,87 %, priznati trošak iznosi 473,37 kn,
- trošak zastupanja na ročištu održanom dana 13. lipnja 2017. godine u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 9.1. OT), što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25 % iznosi 1.250,00 kn, ali kako uspjeh tužitelja u odnosu na navedenu parničnu radnju iznosi 37,87 %, priznati trošak iznosi 473,37 kn,
- trošak sastava podneska od 11. prosinca 2017. u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 8.1 OT), što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25 % iznosi 1.250,00 kn, ali kako uspjeh tužitelja u odnosu na navedenu parničnu radnju iznosi 59,33 %, priznati trošak iznosi 741,62 kn,
- trošak zastupanja na ročištu održanom dana 11. siječnja 2018. godine u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 9.1. OT), što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25 % iznosi 1.250,00 kn, ali kako uspjeh tužitelja u odnosu na navedenu parničnu radnju iznosi 59,33 %, priznati trošak iznosi 741,62 kn,

što ukupno iznosi 2.429,98 kn.

Troškovi zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku iznose dakle, ukupno 2.429,98 kn. Obzirom da su troškovi medicinskog vještačenja u iznosu od 2.500,00 kn, tužitelju priznati u cijelosti jer su isti bili nužni za vođenje postupka, tužitelju je na ime troškova parničnog postupka priznat iznos od 4.929,98 kn.

Tuženiku je, s druge strane, valjalo priznati slijedeće troškova parničnog postupka:

- trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 8.1. OT), što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25 % iznosi 1.250,00 kn, ali kako uspjeh tuženika u odnosu na navedenu parničnu radnju iznosi 62,13 %, priznati trošak iznosi 776,62 kn,
- trošak zastupanja na ročištu održanom dana 11. siječnja 2018. godine u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 9.1. OT), što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25 % iznosi 1.250,00 kn, ali kako uspjeh tuženika u odnosu na navedenu parničnu radnju iznosi 40,67 %, priznati trošak iznosi 508,37 kn,

što ukupno iznosi 1.284,99 kn.

Prebijanje priznatih troškova tužitelja (4.929,98 kn) i tuženika (1.284,99 kn) rezultira iznosom od 3.644,99 kn, koji predstavlja iznos troškova parničnog postupka koji je, sukladno čl. 154. st. 2. ZPP, tuženik dužan nadoknaditi tužitelju.

Dakle, tužitelju je umjesto troškova u iznosu od 4.401,25 kn, valjalo dosuditi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.644,99 kn. Stoga je u odnosu na troškove parničnog postupka valjalo temeljem čl. 373. toč. 3. ZPP djelomično odbiti žalbu tuženika i

potvrditi prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu pod točkom 2. izreke kojom je zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka prihvaćen za iznos od 3.644,99 kn.

S druge strane, valjalo je temeljem čl. 373. toč. 3. ZPP, preinačiti presudu u pobijanom dijelu pod točkom 2. izreke kojom je zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka prihvaćen preko iznosa od 3.644,99 kn do iznosa od 4.401,25 kn (za iznos od 756,26 kn), te zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka odbiti za daljnji iznos od 756,26 kn.

Obzirom da je tuženik uspio sa žalbom, tuženiku su priznati i troškovi žalbenog postupka s osnove troška sastava žalbe u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 10.1. OT) uz 25 % poreza na dodanu vrijednost, što sveukupno iznosi 1.562,50 kn. Međutim, kako je tuženik u žalbenom postupku uspio u omjeru od 27,93 %, tuženiku su temeljem čl. 166. st. 2. u svezi s čl. 154. st. 2. ZPP, dosuđeni troškovi žalbenog postupka u iznosu od 436,40 kn.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 9. travnja 2019.

Predsjednica vijeća:
Vesna Žulj, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik:
Marija Roginek

